

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, Kamer TC1, 18 januari 2017

Dossiernummer
10T018637

Inzake het Openbaar Ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN):

P., met zetel gevestigd te (...)

Federaal Centrum voor de Analyse van Migratiestromen, Bescherming van de Grondrechten van Vreemdelingen en de strijd tegen Mensenhandel of MYRIA opgericht bij wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, bij wet van 17 augustus 2013 omgevormd tot een federaal centrum, gevestigd te 1040 Brussel, Wetstraat 155

P.E., geboren te (...) (Bulgarije) op (...)

P.I., geboren te (...) (Bulgarije) op (...)

I.V., geboren te (...) (Bulgarije) op (...)

burgerlijke partijen, allen vertegenwoordigd door Meester B.D., advocaat te (...)

de heer N.C., wonende te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door V.G.P., advocaat te (...)

tegen:

- L.R., geboren te (...), van Belgische nationaliteit, wonende te (...)

beklaagde, bijgestaan door Meester H.R., advocaat te (...).

- G.K., D., geboren te (...) (Polen) op(...), van Poolse nationaliteit, wonende te (Polen), (...).

beklaagde, die verstek laat gaan.

- **G.M., B., geboren te (...) (Polen) op (...), van Poolse nationaliteit, wonende te (...)**

beklaagde, die verstek laat gaan.

- C.N., geboren te (...) (Bulgarije) op(...), van Bulgaarse nationaliteit, wonende te (Bulgarije), (...), die verstek laat gaan.

S.M., A., geboren te (...) (Nederland) op (...) van Nederlandse nationaliteit, wonende te (...)

beklaagde, bijgestaan door Meester V.F., advocaat te (...).

M.M. Nv, ondernemingsnummer(...), maatschappelijke zetel te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester V.R.P. loco Meester V.L., advocaat te (...).

G.S., M., geboren te (...) (Roemenië) op (...), van Roemeense nationaliteit, wonende te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester V.B., advocaat te (...).

I.I., geboren te (...) (Roemenië) op(...). van Belgische nationaliteit wonende te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester (...), advocaat te (...).

TENLASTELEGGING(EN)

BEKLAAGD VAN:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben.

A. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon, met name **minstens** de hierna vermelde personen, aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

I. de eerste, de tweede, de vierde, de vijfde en de zesde: te Mol en/of te Retie en/of bij samenhang elders in het Rijk

a) tussen 21 februari 2010 en 27 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

V.G.A., geboren op (...) (kaft Algemeen 1 en 4)

b) tussen 24 februari 2010 en 2 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

G.S., geboren op (...) (kaft Algemeen 1 en 4)

c) tussen 5 december 2009 en 28 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

P.E., geboren op (...) (kaft Algemeen 1 en 4)

d) tussen 5 december 2009 en 28 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

P.I., geboren op (...) (kaft Algemeen 1 en 4)

e) tussen 9 februari 2010 en 28 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

I.V., geboren op 20 juli 1984 (kaft Algemeen 1 en 4)

f) tussen 24 februari 2009 en 27 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

B.D., geboren op (...) (kaft Algemeen 1 en 4)

g) tussen 2 oktober 2009 en 9 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

D.I., geboren op (...) (kaft Algemeen 1)

h) tussen 1 januari 2010 en 9 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

P.S., geboren op (...) (kaft Algemeen 2)

i) tussen 24 oktober 2009 en 9 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

V.N., geboren op (...) (kaft Algemeen 2)

i) tussen 6 februari 2010 en 9 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

Y.Y., geboren op (...) (kaft Algemeen 2)

k) tussen 9 januari 2010 en 9 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

K.Y., geboren op (...) (kaft Algemeen 2)

I) tussen 24 februari 2010 en 30 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

D.I.G., geboren op (...) (kaft Algemeen 2 en 4)

m) tussen 21 november 2009 en 3 maart 2010 (kaft Algemeen 3), meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

K.B, geboren op (...)

n) MI. tussen 5 oktober 2009 en 27 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

G.G., geboren op (...) (kaft Algemeen 4)

o) tussen 21 februari 2010 en 27 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

T.L., geboren op (...) (kaft Algemeen 4)

p) tussen 18 oktober 2008 en 11 januari 2009, op niet nader te bepalen tijdstippen

G.J., geboren op (...)

II. de eerste, de tweede, de vierde, de vijfde en de zesde: te Retie en/of te Mol en/of te Lille en/of bij samenhang te Antwerpen en/of te Ninove en/of te Hamme en/of te Ham en/of te Zonhoven en/of te Zandhoven en/of elders in het Rijk

a) tussen 13 oktober 2008 en 2 maart 2010, meermaals, OP niet nader te bepalen tijdstippen

G.D. , geboren op (...) (kaft Algemeen Zen 4)

b) tussen 30 november 2008 en 3 maart 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

K.S., geboren op (...) (kaft Algemeen 3 en 4)

III. De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde: te Mol en/of te Retie en/of bij samenhang te Ninove en/of elders in het Rijk, tussen 1 februari 2009 en 27 februari 2010, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

C.N., geboren op 22 februari 1984 (kaft Algemeen 1)

IV. de eerste, de tweede, de vierde, de vijfde en de zesde: te Mol en/of te Retie en/of bij samenhang te Ninove en/of te Hamme en/of te Antwerpen en/of elders in het Rijk, tussen 30 april 2009 en 31 oktober 2009, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

B.M., geboren op (...) (kaft Algemeen 5)

V. de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde : te Mol en/of te Retie en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 15 augustus 2010 en 28 januari 2011, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

B.M., geboren op 22 mei 1986 (kaft Algemeen 5)

VI. De eerste, de zesde en de negende: te Rijkevorsel en/of bij samenhang te Ninove en/of te Houthalen-Helchteren en/of elders in het Rijk, tussen 30 april 2009 en 8 november 2009, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen

- a) N.C., geboren op (...) (kaft Algemeen 3)
- b) C.R-F., geboren op (...) (kaft Algemeen
- c) H.M., geboren op (...) (kaft Algemeen 3)
- d) N.L-S., geboren op (...) (kaft Algemeen 3)

B. de tweede: te Mol en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 18 oktober 2008 en 28 februari meermaals

Geen openbaar officier of ambtenaar zijnde, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in authentieke of openbare geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akten of van de valse stukken wetende dat ze vervalst waren, namelijk door een onbepaald aantal E101 documenten voor tewerkstelling van vreemde werknemers te hebben vervalst en vervolgens kopieën van deze documenten te hebben voorgelegd aan de eerste inverdenkinggestelde met het bedrieglijk opzet de indruk te wekken dat de betrokken werknemers op volledig legale wijze waren tewerkgesteld terwijl dit in werkelijkheid niet het geval was, kopieën van een deel de van valsheid betichte stukken neergelegd zijnde ter griffie onder OS-staat 1600/14.

C. de eerste, de achtste en de negende: te Retie

Bij inbreuk op artike1433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name MI.

I. van 1 april 2010 tot 7 september 2010

kamer 0/1, gelegen op de gelijkvloerse verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van P.C.

II. van 1 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 0/1, gelegen op de gelijkvloerse verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van S.M.

III. van 1 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/1, gelegen op de 1ste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van **CR.C.**

IV. van 14 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/1, gelegen op de 1ste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van S.I.

V. van 1 juli 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/2, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van Z.M-A.

VI. van 1 mei 2010 tot MI. 7 september 2010

kamer 1/2, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van Z.V.

D. de eerste, de achtste en de negende: te Retie

Bij inbreuk op artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, een kamerwoning of een kamer in het onroerend goed gelegen te (...) als afdeling 1, sectie (...) en nummer (...), eigendom van L.R., geboren te (...),

bij akte verleden op 2 oktober 2009 te hebben verhuurd, te huur gesteld of te hebben ter beschikking gesteld, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in de artikelen 4, 6 en 7 van het decreet,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldlige de hoedanigheid van een leidend persoon heeft, met name MI.,

de feiten thans strafbaar gesteld volgens artikel 2,10bis, artikel 5 en artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997, houdende de Vlaamse Wooncode, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013

I. van 1 april 2010 tot 7 september 2010

kamer 0/1, gelegen op de gelijkvloerse verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van P.C.

II. van 1 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 0/1, gelegen op de gelijkvloerse verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van S.M.

III. van 1 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/1, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van C.CO

IV. van 14 maart 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/1, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van S.I.

V. van 1 juli 2010 tot 7 september 2010

kamer 1/2, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van Z.M-A.

VI. van 1 mei 2010 tot MI. 7 september 2010

kamer 1/2, gelegen op de eerste verdieping van het pand gelegen te (...), verhuurd te hebben of ter beschikking gesteld hebben van Z.V.

PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 december 2016.

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

Gehoord de burgerlijke partijen VZW P., Myria, P.E., P.I., I.V. in hun respectieve vordering, ontwikkeld door hun raadsman Mr. B.D.

Gehoord de burgerlijke partij N.C. in zijn vordering, ontwikkeld door zijn raadsman Mr. P. Van Gheem.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering, en gelet op de schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring.

Gehoord beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkel door:

- Mr. R.H., advocaat te (...), voor L.R., en gelet op het neergelegde stukkenbundel;
- Mr. F.M., advocaat te (...), voor S.M.;
- Mr. P.V.R. loco Mr. L.V., advocaat te (...) voor NV M. PALLETINDUSTRIE;
- Mr. B.V., advocaat te (...), voor G.S. en I.L.

1. Algemeen

Naar aanleiding van het natuurlijk overlijden van een art eider van Poolse nationaliteit ontving de Federale Gerechtelijke Politie van Turnhout op 29 januari 2009 inlichtingen over zijn werkomstandigheden en werkgever, beklaagde G.K. Poolse en Bulgaarse arbeiders zouden onder meer tewerk zijn gesteld bij de palettenfabriek van beklaagde NV M. met vestigingen te Mol en Ninove waarvan beklaagde L.R. zaakvoerder is.

Beklaagde L.R. en G.K. kwamen reeds ter sprake in een proces-verbaal opgesteld door de Lokale Politie van Ninove die op 30 november 2006 een oproep had gekregen van twee Poolse onderdanen die naar Polen wilden terugkeren. Zij moesten houten paletten herstellen, werden deels officieel en deels in het zwart betaald en verklaarden ook in Mol te hebben gewerkt voor beklaagde NV M. Beklaagde S.M. is productieverantwoordelijke bij beklaagde NV M. in de vestiging te Mol.

Op 19 februari 2009 vorderde het Openbaar Ministerie een gerechtelijk onderzoek.

Op 14 mei 2009 legden dertien Bulgaarse arbeiders klacht neer opzichten NV M. bij de Lokale Politie te Ninove.

Beklaagde NV M. herstel in opdracht van andere ondernemingen paletten en bleek hiervoor via contracten van onderaanneming gedetacheerde Poolse en Bulgaarse arbeiders in te schakelen via beklaagde G.K. en diens Poolse bedrijven N.G.S. en P.S. en zijn Bulgaarse bedrijf C. Ltd (tenlasteleggingen A.1, 11,111, IV).

Beklaagde NV M. maakte tevens gebruik van de diensten van het bedrijf SES I., met als zaakvoerder beklaagde I.L. die gebruik maakte van Roemeense arbeiders. Op 7 november 2009 werden enkele Roemenen betrapt bij het stelen van een barbecue te Rijkevorsel. Zij bleken via SES I. voor beklaagde NV M. in Ninove te werken (tenlastelegging A.VI). Op 8 juni 2010 trof de Lokale Politie Kempen Noord-Oost Roemeense arbeiders aan die waren gehuisvest in het pand van beklaagde L.R. te Retie (tenlasteleggingen C en D).

Op 26 februari 2010 legden vier Bulgaarse onderdanen klacht neer bij de Lokale Politie Balen-Dessel- Mol en verklaarden dat diverse arbeiders in erbarmelijke omstandigheden verbleven in een ééngezinswoning gelegen te Retie en eigendom van beklaagde L.R. Beklaagde C.N. werd aangeduid als de opzichter van beklaagde G. Diezelfde dag werd een controle uitgevoerd in de vestiging van beklaagde NV M. te Mol waarbij zes arbeiders werden aangetroffen.

Beklaagde S.M. werd een eerste maal op 26 februari 2010 en beklaagde L.R. een eerste maal op 27 februari 2010, verhoord zonder bijstand van een raadsman.

Beklaagde G.K. werd op 1 maart 2010 verhoord. Diezelfde datum vond er een huiszoeking plaats bij NV M. De onderzoeksrechter leverde op 2 maart 2010 een bevel tot aanhouding af lastens beklaagde G.K. Beklaagde G.M. betreft zijn echtgenote.

Beklaagde G.K. zette zijn activiteiten verder via de firma GCV G., onder meer op de site van beklaagde NV M. te Mol (tenlastelegging A.V).

Op 20 juli 2010 legde burgerlijke partij P. klacht met burgerlijke partijstelling neer bij de onderzoeksrechter en op 30 juni 2011 het toenmalige Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding.

2. Op strafgebied

2.1 Beoordeling

a. Bijstand van een raadsman

De beklagden hadden in toepassing van het recht op een eerlijk proces zoals bepaald in art. 6 EVRM, de mogelijkheid moeten krijgen om voorafgaand aan het verhoor te overleggen met een advocaat en tijdens het verhoor bijstand te hebben van een advocaat. Schending van deze verplichting heeft niet de onontvankelijkheid van de strafvordering tot gevolg. De rechtbank houdt geen rekening met de verklaringen die de beklagden hebben afgelegd zonder bijstand van een raadsman. Hierdoor kan geen schending vast worden gesteld van het recht van verdediging.

b. Exceptie van onduidelijke tenlastelegging

Beklaagde I.L. meent dat hij zich niet kan verdedigen voor de feiten onder A.VI en de strafvordering daardoor onontvankelijk is.

Een beklagde dient voldoende geïnformeerd te worden over de feiten waarop hij of zij zich dient te verdedigen. De akte van aanhangig making moet aangeven welke precieze feiten ten laste worden gelegd zodat de beklagde zich daartegen kan verdedigen.

Bij het bepalen op welke feiten een beklagde zich dient te verdedigen en welke feiten bij de rechtbank aanhangig zijn, mag men zich niet beperken tot de loutere lezing van de verwijzingsbeslissing of van de rechtstreekse dagvaarding, maar dient men ook rekening te houden met de informatie die wordt gegeven door strafdossier.

Een onduidelijkheid van een tenlastelegging brengt op zich geen onontvankelijkheid van de strafvordering met zich mee. Wanneer een tenlastelegging in een of andere zin onduidelijk zou zijn, dan moet de rechter erop toezien dat ze wordt gepreciseerd, zodat aan de beklagde verduidelijkt wordt waartegen hij zich moet verdedigen.

De rechter kan maar vaststellen dat het voor hem niet mogelijk is om te bepalen welk feit bij hem aanhangig is wanneer, op grond van de omschrijving van een bepaald feit in de akte van aanhangigmaking, uit het dossier niet op te maken is welke precies feit bedoeld wordt. Enkel in dat geval kan de beklaagde niet veroordeeld worden.

Wanneer de omschrijving van het feit wel is bepaald, maar niet voldoende nauwkeurig is, moet rechter aan de partijen daarvan kennis geven met het oog op mogelijke precisering (in dezelfde zin Cass. AR P.07.0063.N, 17 april 2007, *ArrCass.* 2007, 804; Cass 5 april 2011, AR P.10.1715.N, T. *Straf.* 2011, 531 en Cass. 18 oktober 2011, AR P.11.0481.N, T. *Straf.* 2012, 29).

Het enkele feit echter dat het voorwerp van het misdrijf algemeen is bepaald, heeft niet tot gevolg dat de strafvordering daardoor niet ontvankelijk is.

Uit samenlezing van de tenlastelegging en het strafdossier blijkt dat beklaagde wel degelijk weet waarop hij zich moet verdedigen. De strafvordering is niet onontvankelijk.

c. Tenlasteleggingen Ai t.e.m. V en B

- Algemeen

De uit Polen en Bulgarije gedetacheerde arbeiders werden via verschillende firma's bij Belgische bedrijven, waaronder beklaagde NV M., tewerkgesteld. De arbeiders werden via beklaagde G.K. gehuisvest in vaak totaal ongeschikte woningen.

C. bleek een postbusbedrijf te zijn zonder substantiële activiteiten in Bulgarije was enkel opgericht om Poolse en Bulgaarse arbeiders onrechtmatig naar België te detacheren om in België te werken zonder correct sociale bijdragen, belastingen en lonen te betalen. De Poolse arbeiders werkten voordien onder het Poolse sociaal regime in de bedrijven N.G.S. en P.S. als gedetacheerde in België en het bleek voor hen onmogelijk om hun sociale rechten in Bulgarije op te eisen (stukken 1533 e.v. kaft algemeen 6 deel 2).

In plaats van de beloofde 1.000,00 EUR à 1.500,00 EUR per maand bleken de arbeiders tussen 400,00 EUR à 600,00 EUR te verdienen a rato van het aantal herstellende paletten, te verminderen met een huurprijs van 215,00 EUR en kosten. In de Bulgaarse arbeidscontracten, als deze al werden opgesteld, was bepaald dat de arbeiders een uurloon zouden ontvangen en was slechts een Bulgaars minimumloon opgenomen van 135,00 EUR per maand om als zodanig weinig sociale bijdragen te moeten betalen. Overige bedragen werden officieus uitbetaald. Overeenkomstig de sociale wetgeving hadden de arbeiders normalerwijze recht op het Belgische minimumloon.

Beklaagde G.K. had de gewoonte om verschillende maanden loon in te houden zodat zij aan hem gebonden bleven (stuk 1077 kaft algemeen 4 deel 2). De zeer lage sociale lasten werden niet voldaan (stuk 1095 kaft algemeen 4 deel 2). Beklaagde G.K.

betaalde de loon niet correct, meldde de arbeiders niet aan en vervalste E101 documenten.

Uit de eensluidende verklaringen van de arbeiders blijken de uitermate lange werkdagen, de slechte werkomstandigheden waarbij in een koude hal zonder toilet moest worden gewerkt en zichzelf voor werkkledij en veiligheidsbrillen moesten zorgen. De rechtbank acht het niet aangewezen het Openbaar Ministerie te verzoeken het verslag van de arbeidsinspectie bij te brengen die een controle uitvoerde op de site van beklaagde NV M.

Het is verder niet relevant voor de kwalificatie mensenhandel dat de arbeiders zichzelf vrijwillig in deze situatie zouden hebben gebracht.

Beklaagde L.R. is de zaakvoerder van beklaagde NV M. en verhuurde onder meer aan C. de woning gelegen te (...) voor een bedrag van 1.000,00 EUR per maand waarin tot 15 arbeiders werden gehuisvest die de beschikking hadden over één douche en moesten slapen op matrassen op de grond. Deze woning werd later onbewoonbaar verklaard wegens onder meer elektrocutiegevaar (stuk 1542 kft algemeen 6 deel 2). Als zaakvoerder van BVBA I. verhuurde beklaagde L.R. in Ninove eveneens een woning aan C. om buitenlandse arbeiders te huisvesten.

Voor deze onaangepaste huisvesting, werd door beklaagde G.K. verplicht een bedrag op hun loon ingehouden. De huisvesting was gekoppeld aan de tewerkstelling, bij verhuizing zouden de arbeiders hun werk verliezen.

Tevens kan worden verwezen naar de volgende elementen :

- de verklaring van L.S., verhuurster van één van de woningen waar de arbeiders onderdak vonden, over de rol van beklaagde en haar ervaring dat de arbeiders vaak in geldnood zaten (stukken 53 e.v. kft 1 deel 1)
- de verklaringen van de slachtoffers D.I, V.G, T.L., B.D., G.S., P.E., P.I., I.V., G.D., K.S., K.B., waaruit blijkt dat beklaagde hen leugens voorspiegelde bij de werving in Bulgarije over de werkomstandigheden, in werkelijkheid kregen zij 3,00 EUR per uur uitbetaald, moesten zij 12 uur per dag en zes dagen per week werken en werden zij in erbarmelijke hygiënische omstandigheden in een volkomen ongepaste omgeving gehuisvest waarvoor een aanzienlijk bedrag werd afgehouden van hun loon (stukken 7 e.v. kft algemeen 1 deel 1)
- de verklaring van beklaagde C.N. dat beklaagde G.K. berekende wat iedereen verdiende (stuk 30 kft algemeen 1 deel 1)
- de verklaring van G.D. en K.S. die lange tijd voor beklaagde hebben gewerkt waaruit de loonbetaling, huisvestings- en werkomstandigheden blijken (stuk 475 e.v. en 600 e.v. kft algemeen 3 deel 1), onder meer G.D. werd reeds door de Lokale Politie van Ninove op 1 februari 2009 gecontroleerd (stukken 1700 e.v. kft algemeen 6 deel 2)
- Bij werkonbekwaamheid werd aan G.D. de keuze gelaten ofwel terugkeren naar Bulgarije ofwel doorwerken met een gebroken been, hij koos

noodgedwongen voor de tweede optie (zie tevens stuk 473 kافت algemeen 3 deel 1).

- de verklaring van K.B. over de loonbetaling, huisvestings en werkomstandigheden (stuk 569 kافت algemeen deel 1)
- de verklaring van B.M., een Poolse arbeider die heeft gewerkt voor C. en G., over de loonbetaling, huisvestings- en werkomstandigheden in Ninove en Retie (stuk 1340 e.v. en 1376 e.v. kافت algemeen 5 deel 2)
- de aangetroffen e-mails van de Bulgaarse advocate van C. waarin bevestigd wordt dat enkele werknemers procedures in Bulgarije hadden ingeleid wegens niet betaling van loon (stukken 1324 e.v. kافت algemeen 5 deel 2)
- het schrijven van de FOD Sociale Zekerheid in verband met de activiteiten van C. en de gebrekkige sociale inschrijving (stukken 1534 e.v. kافت algemeen 5 deel 2), bij ziekte werden de werknemers niet uitbetaald en geen van de arbeiders werd ingeschreven in de desbetreffende gemeente
- op de computer van beklaagde G.K. werden verschillende E101 documenten aangetroffen zonder stempel van de sociale zekerheid van Bulgarije, later doken deze documenten wel met een stempel op, beklaagde G.K. heeft aldus deze documenten vervalst (tenlastelegging B - stuk 1271 kافت algemeen 5 deel 2).

Samenlezing van de verschillende elementen, doet besluiten dat de arbeiders tewerk gesteld en gehuisvest werden in mensonwaardige omstandigheden.

Beklaagden worden vervolgd als dader of mededader. Om te worden veroordeeld als mededader volstaat het dat zij de noodzakelijke hulp hebben verleend zodanig dat zonder hun bijstand het misdrijf niet zou zijn gepleegd (art. 66 lid 3 Sw.). Nagegaan moet worden of het hulp betreft zonder dewelke het misdrijf niet zou zijn gepleegd.

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagden zich georganiseerd hadden om de bewezen verklaarde feiten te plegen. Ieder had hierin een eigen taak en had de wil om hieraan deel te nemen. De verzwarende omstandigheid van vereniging zoals voorzien in de tenlasteleggingen A.I tot en met V is eveneens bewezen.

- Beklaagde L.R.

1.

Volgens beklaagde L.R. was hij niet op de hoogte van de wanpraktijken van beklaagde G.K.

Het enkel gebruik maken van arbeiders die tewerk zijn gesteld via een legaal systeem van detachering, kan op zich niet aanzien worden als een daad van mededaderschap aan mensenhandel. Beklaagde was niet op de hoogte van de vervalsing van de E101 documenten door beklaagde G.K. en wordt hiervoor ook niet vervolgd (tenlastelegging B).

Arbeider G.D. werkte gedurende lange tijd voor beklaagde G.K. in verschillende bedrijven van of gelieerd aan beklaagde L.R. en verklaarde dat de werkomstandigheden meestal slecht waren waarbij het in de winter zeer koud was en de arbeiders erg lang moesten werken. In de periode dat hij in Ninove werkte, werden de werknemers gecontroleerd door de mensen van beklaagde NV M. (stuk 473 e.v. kافت algemeen 2 deel 1 - tenlastelegging A.II.a). Arbeider K.S. bevestigde de erbarmelijke huisvestings- en werkomstandigheden in Ninove (stuk 601 kافت algemeen 3 deel 1)

Uit de verschillende verklaringen van de arbeiders blijkt dat zij lange dagen moesten werken van vaak 12 uren met inbegrip van een zaterdag. De Bulgaarse werknemers waren werkzaam in het bedrijf van beklaagde en hij kan niet voorhouden dat hij hiervan geen kermis had. Het is ongeloofwaardig dat deze arbeiders dusdanig lange pauzes namen dat de Belgische arbeidsduur, die van openbare orde is, werd gerespecteerd.

Evenmin kregen de werknemers de beschikking over werkkledij, veiligheidskledij of werkmateriaal (zie tevens stuk 473 kافت algemeen 3 deel 1). Zij werden tewerk gesteld in een hal zonder enige verwarming of comfort waarbij de poort dicht moest blijven voor politiecontroles. Er was geen toilet voorzien (stuk 1382 kافت algemeen 5 deel 2). Beklaagde C.N. bevestigde de lange werkdagen. Ook hiervan kan beklaagde onmogelijk niet op de hoogte zijn geweest.

Beklaagde L.R. verhuurde de woning gelegen te (...) voor een bedrag van 1.000,00 EUR per maand aan beklaagde G.K. Het betrof een niet onderhouden woning, verwarmd met een aantal bijzetverwarmingstoestellen. In bijna elke kamer waren er vochtplekken en schimmelfazetting zichtbaar. Er waren gaten in de muren van de slaapkamer en de elektrische installatie was onveilig (stukken 104 e.v. kافت algemeen 1 deel 1).

Beklaagde verhuurde de woning in de wetenschap dat beklaagde G.K. hier arbeiders ging onderbrengen. Volgens beklaagde C.N. hadden beklaagde L.R. en beklaagde G.K. zeer veel overleg en contact hadden met elkaar (stuk 30 kافت algemeen 1 stuk 30). Hij gaf beklaagde S. opdracht om enkele kleine herstellingswerken te laten uitvoeren.

De huurprijs was absoluut overdreven voor een onroerend goed in dergelijke omstandigheden en bestemd voor een beperkt aantal personen. Beklaagde was ongetwijfeld op de hoogte dat in de woning de arbeiders werden gehuisvest die op hun beurt huur moesten betalen aan beklaagde G.R.

2.

Beklaagde L.R. heeft na de problemen met N.G. en P. onmiddellijk de samenwerking verder gezet met de nieuwe firma van beklaagde G.K., C. Reeds op 30 november 2006 ontving de Lokale Politie van Ninove aangiftes van Polen die zouden worden uitgebuit door beklaagde L.R. en G.K. De feiten waren praktisch gelijklopend waarbij de arbeiders eveneens werden ondergebracht in een woning, toebehorend aan beklaagde

L.R. en de E101 documenten niet ingeklaard bleken (stukken 934 e.v. kaft algemeen 4 deel 2).

Beklaagde L.R. had voortdurend contact met beklaagde G.K. en was, blijkens de teruggevonden e-mailconversaties, zeker vanaf 28 januari 2009 op de hoogte van misbruiken met Bulgaarse arbeiders op de vestigingsplaats van beklaagde NV M. te Ninove (stuk 1120 kaft algemeen 4 deel 2).

Arbeider G.D. was reeds sinds 14 oktober 2008 werkzaam in België voor C. en verklaarde dat beklaagde G.K. de firma C. in Bulgarije samen met beklaagde L.R. heeft opgericht. De zaakvoerder van een concurrent beklaagde, BVBA E.P.P, maakte in het verleden gebruik van de diensten van P. en verklaarde dat hij sterke vermoedens had dat beklaagde NV M. betrokken was bij de Poolse onderaannemer. Wanneer de Poolse arbeiders het herstel van paletten onder de knie hadden, verdwenen ze meestal naar de site van beklaagde NV M. terwijl bij hen nieuwe arbeiders kwamen (stuk 1185 kaft algemeen 5 deel 2).

Alleszins kan worden aangenomen dat er een verregerende samenwerking was.

De samenwerking tussen beklaagde L.R. en G.K. wordt bevestigd door de vaststelling dat de huurbetalingen van de woning waarin beklaagde G.K. met zijn gezin verbleef te Mol en eigendom van beklaagde L.R. evenals de huurbetalingen van de woning te Retie, nooit voldaan werden via bankoverschrijvingen. Daarentegen heeft beklaagde L.R. uitdrukkelijk enkele stortingen zelf uitgevoerd en werd voor het overige de huur zeer onregelmatig betaald (stukken 903 e.v. kaft algemeen 4 deel 2). Beklaagde L.R. suggereerde beklaagde G.K. om contant geld te gaan afhalen in de bank (stuk 1126 algemeen 4 deel 2).

Het bleek dat de secretaresse van beklaagde NV M. opdrachten gaf aan beklaagde G.K. tot het opmaken van facturen hoewel C. de prestaties had geleverd (stuk 1144 algemeen 5 deel 2). Aan de hoge factuurbedragen bleken bij verder onderzoek onder meer van de computer van beklaagde G.K., geen overeenstemmende reële prestaties ten grondslag te liggen (stukken 1133 e.v. algemeen 5 deel 2). Beklaagde L.R. heeft hiervoor geen enkele verklaring (stuk 1734 en 1767 e.v. kaft algemeen 5 deel 2).

Samenlezing van alle elementen maakt dat de feiten opzichten beklaagde L.R. wel degelijk bewezen zijn.

- **Beklaagde G.K.**

Beklaagde betrof de zaakvoerder van N.G, P. en C. en R. via zijn firma's in Polen en Bulgarije de werknemers, zorgde voor huisvesting, de praktische afwikkeling, berekende het loon en stelde hen te werk onder meer in opdracht van beklaagde NV M. Beklaagde had de noodzakelijke E 101 formulieren vervalst.

De feiten zijn bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting (zie supra punt algemeen).

- **Beklaagde G.M.**

Beklaagde betreft de echtgenote van beklaagde G.K., bezat 50% van de aandelen van C. Ltd en wordt enkel vervolgd onder tenlasteleggingen A.V. voor wat betreft arbeider B.M. die tewerk werd gesteld door GCV G. (stuk 1454 kapt algemeen 5 deel 2).

Nadat de feiten met C. aan het licht zijn gekomen, werd GCV G. opgericht met als beherend vennoot G. International Ltd., beheerd door beklaagde, met als doel gelijkaardige activiteiten als C. officieel had met name de aan- en verkoop van paletten en de productie en herstelling ervan (stuk 1072 deel 4 kapt 2). De zetel van Ganador International Ltd. was gevestigd op een gekend adres voor malafide constructies waarbij de eigenlijke zaakvoerders buiten schot blijven (stuk 1366 kapt algemeen 5 deel 2), Arbeider B.M. verklaarde daaromtrent dat beklaagde betrokken is bij de zaak doch enkel uitvoerde wat beklaagde G.K. zegt (stuk 1428 kapt algemeen 5 deel 2).

De feiten zijn bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting.

- **Beklaagde C.N.**

Beklaagde werkte initieel voor beklaagde G.K. in de productie en wordt als slachtoffer weerhouden in tenlastelegging A.111. Hij was nadien actief als opzichter/tussenpersoon en wordt hiervoor vervolgd onder tenlasteleggingen A.I, II en IV.

De feiten zijn bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Meer bepaald kan worden verwezen naar de duidelijke verklaringen van de arbeiders over zijn rol (zie onder meer de verklaringen van V.G, T.L, I.V. (stuk 18, 25,51 kapt algemeen 1 deel 1), P.I. (stuk 173 kapt algemeen 1 deel 1), P.E. (stuk 191 kapt algemeen 1 deel 1), K.B. (stuk 569 kapt algemeen 3 deel I) en B.M. (stuk 1341 kapt algemeen 5 deel 2)) evenals naar zijn eigen verklaring.

- **Beklaagde S.M.**

Beklaagde werkt bij de firma NV M. als productieverantwoordelijke, stond in voor de contacten met de buitenlandse arbeiders en oefende controle uit over de onderaannemer. Bij de controle door de politie en de sociale inspectie op 26 februari 2010 was beklaagde aanwezig in de bedrijfshal (stuk 1848 deel 2). Hij wordt thans vervolgd voor de tenlasteleggingen A.I, II, III, IV en V.

Het is niet vereist dat beklaagde enig winstogmerk had.

Volgens beklaagde moest hij enkel een lijst opmaken in verband met de globale stock, had hij geen toezicht over de dagproductie per arbeider en zou hij niet op de hoogte zijn geweest van het loon van de arbeiders en de arbeidersovereenkomsten.

Beklaagde C.N. verklaarde dat hij contact had met beklaagde over het aantal te herstellen paletten en de aard van het werk. Hij zou de beslissingen nemen (stuk 31

kaft algemeen 1 deel 1) doch niet over de uitbetaling van de arbeiders (stuk 151 kaft algemeen 1 deel 1).

Uit de verklaringen van de arbeiders blijkt eveneens dat beklaagde S.M. de Bulgarse arbeiders moest controleren en de paletten aanleverde. B.M. verklaarde hieromtrent dat beklaagde S.M. goed op de hoogte was van het niet betalen van het loon door beklaagde G.K., doch hij zou bang geweest zijn om zijn werk te verliezen (stuk 1379 kaft algemeen 5 deel 2).

Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, werkten de arbeiders lange dagen en moesten zijzelf instaan voor veiligheids-, werkkledij en werkmateriaal. Verschillende arbeiders verklaarden dat het in de winter bar koud was (zie stuk 568 kaft algemeen 2 deel I). Beklaagde kwam op dagelijkse basis in contact met de arbeiders en hun verantwoordelijke en moet op de hoogte zijn geweest van de slechte werkomstandigheden. Tevens is hij op vraag van beklaagde L.R. tweemaal ter plaatse geweest in de woning te Retie waar hij kleine reparaties heeft uitgevoerd.

Beklaagde heeft wel degelijk noodzakelijke hulp verstrekt en kan worden aanzien als mededader.

- **Beklaagde NV M.**

De arbeiders werkten via C. in slechte werkomstandigheden in de lokalen van beklaagde Nv M. voor beklaagde G.K. Beklaagde kan als zodanig aanzien worden als mededader. Het is verder niet vereist dat beklaagde zelf de arbeiders zou hebben aangeworven of gehuisvest. De feiten zijn bewezen in hoofde van beklaagde NV M.

d. Tenlasteleggingen A.VI., C en D

1.

Beklaagde L.R. maakte tevens gebruik van de diensten van SEB I. waarvan beklaagde I.L. zaakvoerder was (tenlastelegging A.VI). De gedetacheerde Roemeense arbeiders van dit bedrijf werden gehuisvest in het pand van beklaagde L.R. te Retie

nadat er in het strafdossier reeds een eerste huiszoeking had plaatsgevonden waarbij werd vastgesteld dat het pand absoluut ongeschikt was om bewoond te worden (tenlasteleggingen C en D). Beklaagde G.S. betreft de stiefzoon van beklaagde I.L., is eveneens werkzaam in het bedrijf en ondertekende de huurovereenkomst.

2.

Op 7 november 2009 werden de Roemenen N., C. en H. betrapt bij het stelen van een barbecue te Rijkevorsel. Zij verbleven, zonder inschrijving, te Rijkevorsel en werkten bij beklaagde NV M. te Ninove. Klaarblijkelijk werden deze personen in een ander strafdossier verhoord doch deze verhoren bevinden zich niet in onderhavig strafdossier.

Naar aanleiding van deze diefstal stelde de Lokale Politie Noorderkempen een aanvankelijk PV op wegens mensenhandel. Uit de samenvatting van de verhoren die

de betrokken arbeiders in het diefstaldossier hebben afgelegd, kan de rechtbank alleszins niet afleiden dat deze personen tewerkgesteld of gehuisvest waren in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid (stukken 769-772 kaft algemeen 3 deel 1).

Ook de huidige stelling van burgerlijke partij N. dat zij in erbarmelijke omstandigheden moesten werken en werden gehuisvest, wordt niet verder ondersteund door elementen in het strafdossier. Voor het overige werd er geen verder onderzoek gevoerd en zijn er geen elementen voorhanden om tot het tegendeel te besluiten. Beklaagden worden vrijgesproken voor tenlastelegging A.VI.

3.

Op 8 december 2010 stelde de Wooninspectie een proces-verbaal op over het plaats bezoek van 7 september 2010 in de woning te Retie. Uit de vaststellingen bleek dat de kamers en gemeenschappelijke voorzieningen diverse gebreken vertoonden en duidelijk niet voldeden aan de kwaliteitsnormen voor kamers en studentenkamers (stukken 1542 e.v. kaft algemeen 6 deel 2). Het ter beschikking stellen van dergelijke kamers maakt een inbreuk uit op het decreet inzake de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (tenlasteleggingen D.I t.e.m. VI).

Ten tijde van de incriminatieperiode waren de feiten omschreven in art. 4 van het Kamerdecreet (Decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers) en het uitvoeringsbesluit van 3 oktober 2003 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, strafbaar gesteld overeenkomstig art. 17 van het Kamerdecreet. Thans worden de feiten omschreven in art. 4 Vlaamse Wooncode en het uitvoeringsbesluit van 12 juli 2013, strafbaar gesteld in art. 20 §1 Vlaamse Wooncode.

De feiten zijn aldus wel degelijk strafbaar.

Hoewel beklaagde G.S. het huurcontract had ondertekend, regelde beklaagde I.L. de praktische zaken in België en stelde hij de facto de kamers ter beschikking aan de arbeiders. Hij kan wel degelijk aanzien worden als mededader.

Het is niet aangetoond dat beklaagde L.R., G.S. en I.L. zich hadden georganiseerd om deze inbreuk te plegen. De feiten onder D.I t.e.m. VI zijn bewezen behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging.

4.

Beklaagde L.R., G.S. en I.L. worden tevens verdacht van misbruik van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon door de kamers te hebben verhuurd in strijd met de menselijke waardigheid (tenlasteleggingen C.I t.e.m. VI).

De zes Roemeense arbeiders verklaarden dienaangaande dat zij niet verplicht waren om aldaar te verblijven en dat de huur werd betaald door SEB I. (stukken 1168-1669 kaft algemeen 6 deel 2). De huurprijs bedroeg 850,00 EUR en volgens de arbeiders betaalde het bedrijf de huurprijs. Het is niet aangetoond dat beklaagden een abnormaal profijt hebben gerealiseerd.

Het enkele gegeven dat deze kamers niet in overeenstemming waren met de Vlaamse woonnormen, betekent bovendien niet dat de betrokken bewoners verbleven in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid. Voor het overige zijn er geen elementen in het dossier die hierop wijzen.

De feiten onder C.I t.e.m. VI zijn niet bewezen.

2.2 Straftoemeting

a. Algemeen

1.

In toepassing van art. 6.1 EVRM heeft elke persoon bij het bepalen van de gegrondheid van de tegen hem ingestelde strafvordering recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn.

Dat het onderzoek geruime tijd heeft geduurd is op zich verantwoord gelet op de complexiteit van het dossier, de hoeveelheid documentatie die de onderzoekers dienden na te kijken en het internationale aspect.

Een eerste ondervraging van beklaagde S.M. vond plaats op 26 februari 2010 en een eerste ondervraging van beklaagde L.R. op 27 februari 2010. Tussen 19 juli 2011 en 3 januari 2012, uitbreidende vordering van het openbaar ministerie, heeft het dossier stilgelegen. Beklaagde I.L. werd een eerste maal op 12 mei 2012 ondervraagd. Tussen 10 december 2012, opmaak van het syntheseprocess-verbaal, en 4 juni 2014, tweede beschikking tot mededeling, werden slechts zeer beperkte onderzoeksdaden verricht. De rechtbank stelt een beperkte overschrijding van de redelijke termijn vast.

In toepassing van art 21ter Wetboek van Strafvordering zal de rechtbank voor elk van de beklaagden een lagere straf opleggen dan de straffen die zouden zijn opgelegd indien de redelijke termijn niet was overschreden.

2.

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van de respectieve beklaagde (behoudens beklaagde G.M.) wegens eenheid van misdadig opzet zodat het past om overeenkomstig art. 65 lid 1 Sw. slechts één straf, de zwaarste, op te leggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de houding, persoonlijkheid leeftijd en het strafverleden van de respectieve beklaagde.

Teneinde de feiten te bestraffen en de respectieve beklaagde aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het verder plegen van strafbare feiten, past het om de in het beschikkend gedeelte bepaalde straf of straffen op te leggen.

b. Beklaagde L.R.

Beklaagde L.R. werd bij arrest van het hof van beroep Antwerpen van 5 november 2007 reeds veroordeeld voor oplichting tot onder meer een gevangenisstraf van 8

maanden met uitstel. Bij vonnis van de correctionele rechtbank van Neufchâteau van 5 maart 2009 werd beklaagde veroordeeld tot onder meer een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel voor misbruik van vertrouwen.

Beklaagde werkte welbewust, op verschillende manieren en gedurende een lange periode mee aan de uitbuiting van buitenlandse werknemers. Dankzij de gegenereerde inkomsten, kon hij zich een luxueuze levensstijl permitteren. Beklaagde dacht enkel aan zijn eigen geldgewin.

Niet enkel hadden de feiten een grote invloed op de slachtoffers, tevens hebben dergelijke praktijken een ontwrichting van de arbeidsmarkt en een oneerlijke concurrentie tussen bedrijven tot gevolg. Een strenge bestraffing dringt zich op.

C. Beklaagde G.K.

Beklaagde G.K. beschikt over een blanco strafverleden in België doch heeft gedurende jaren zwaarwichtige en absoluut laakbare feiten gepleegd.

Beklaagde G.K. kon zich dankzij de inkomsten uit de uitbuiting van mensen een luxueuze levensstijl permitteren. Hij lokte arbeiders met valse voorwendselen en liet nadien volledig na om zijn verplichtingen na te komen. Het is duidelijk dat beklaagde enkel dacht aan zijn eigen geldgewin.

Niet enkel hadden de feiten een grote invloed op de slachtoffers, tevens hebben dergelijke praktijken een ontwrichting van de arbeidsmarkt en een oneerlijke concurrentie tussen bedrijven tot gevolg. Een strenge bestraffing dringt zich op.

Bij beschikking van de raadkamer van 6 april 2010 werd beklaagde in vrijheid gesteld mits onder meer de betaling van een borgsom van 12.500,00 EUR (art. 35 §4 V.H.W.). Thans is beklaagde zonder wettige reden niet verschenen bij de proceshandelingen waarvoor hij werd opgeroepen zodat de borgsom wordt toegewezen aan de Belgische Staat.

d. Beklaagde G.M.

Beklaagde G.M. beschikt over een blanco strafverleden in België, liet zich voor de kar van haar echtgenoot spannen en had een beperkt aandeel in de feiten. Zij beschikt over een blanco strafverleden in België. Het past om een straf gedeeltelijk met uitstel op te leggen.

e. Beklaagde C.N.

Beklaagde C.N. beschikt over een blanco strafverleden in België, werd in eerste instantie zelf uitgebuit als arbeider door beklaagde G.K. maar heeft later zelf meegewerkt aan de onaanvaardbare uitbuiting van buitenlandse werknemers. Hoewel de feiten uitermate zwaarwichtig zijn, houdt de rechtbank rekening met de specifieke situatie en ondergeschikte positie van beklaagde.

Het past om een straf gedeeltelijk met uitstel op te leggen waarbij beklaagde dient te beseffen dat bij het plegen van nieuwe strafbare feiten, het uitstel kan worden herroepen.

f. Beklaagde S.M.

Beklaagde S.M. beschikt over een relatief gunstig strafverleden doch werkte wel mee aan de onaanvaardbare uitbuiting van buitenlandse werknemers. Hoewel de feiten zwaarwichtig zijn, houdt de rechtbank rekening met de specifieke en ondergeschikte positie van beklaagde die persoonlijk geen geldgewin heeft gehad.

Het past om een straf gedeeltelijk met uitstel op te leggen waarbij beklaagde dient te beseffen dat bij het plegen van nieuwe strafbare feiten, het uitstel kan worden herroepen.

g. Beklaagde NV M.

Beklaagde liet toe dat in haar lokalen arbeiders werden uitgebuit om als zodanig goedkope arbeidskrachten te kunnen inschakelen en was enkel uit op snel geldgewin.

Niet enkel hadden de feiten een grote invloed op de slachtoffers, tevens hebben dergelijke praktijken een ontwrichting van de arbeidsmarkt en een oneerlijke concurrentie tussen bedrijven tot gevolg. Een strenge bestraffing dringt zich op.

h. Beklaagde G.S.

Beklaagde beschikt over een blanco strafverleden in België. Aan beklaagde moet duidelijk gemaakt worden dat het onaanvaardbaar is om arbeiders in dergelijke omstandigheden te huisvesten.

i. Beklaagde I.L.

Beklaagde beschikt over een blanco strafverleden in België. Aan beklaagde moet duidelijk gemaakt worden dat het onaanvaardbaar is om arbeiders in dergelijke omstandigheden te huisvesten.

2.3 Verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen die beklaagden uit de misdrijven hebben bekomen (art. 43bis Sw.).

Op basis van de resultaten van het onderzoek, kan worden aangenomen dat de vermogensvoordelen minstens kunnen worden begroot op het bedrag dat in hoofde van beklaagde L.R. wordt gevorderd. Tevens kan worden aangenomen dat het voertuig BMW van beklaagde G.K. een wederrechtelijk vermogensvoordeel betreft.

In hoofde van beklaagde L.R. kan de geldsom van 12.396,69 EUR (gestort op 7 mei 2013 op rekening van het COIV met nummer BE19 3101 8018 9512 met referentie TU.55.L6.001513/2010 en 018/2010 OR H. Parket Turnhout BVBA J. - L.R.) en dit

ter vervanging van het eerder in beslag genomen voertuig Porsche 911 Carrera 4S Coupe met chassisnummer WPOZZZ99Z6S5732667, worden verbeurd verklaard.

In hoofde van beklaagde G.K. kan het voertuig BMW 320 met nummerplaat B9583PK, gestald onder SV 86/2010, worden verbeurd verklaard.

3. Op burgerlijk gebied

3.1 Algemeen

Onverminderd de toepassing van artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft, wanneer meerdere partijen in het gelijk zijn gesteld, ieder van hen afzonderlijk recht op een rechtsplegingsvergoeding, ongeacht of zij al dan niet samen met één of meerdere andere in het gelijkgestelde partijen worden bijgestaan door eenzelfde advocaat en ongeacht of zij al dan niet in dezelfde zin hebben geconcludeerd. Het totaal van de ten leste van de in het ongelijk gestelde partij toegekende rechtsplegingsvergoedingen mag echter niet meer bedragen dan het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken (zie Cass. 3 mei 2013, C.12.0350.N).

De rechtbank houdt hiermee rekening bij de bepaling van de aan de burgerlijke partijen toekomende rechtsplegingsvergoedingen.

3.2 VZW P.

De rechtbank is bevoegd om over deze vordering te oordelen voor zover deze is gebaseerd op de bewezen verklaarde feiten. De vordering ten bedrage van 1,00 EUR provisioneel is tevens ontvankelijk.

De burgerlijke partij heeft in het kader van haar opdracht hulp verleend aan de getroffen arbeiders. Thans is bijna zeven jaar verstreken na de eerste opvang en de burgerlijke partij heeft ruimschoots de kans gehad om haar schade definitief te begroten. De vordering wordt gegrond verklaard ten bedrage van 1,00 EUR definitief.

3.3 MYRIA

Bij wet van 17 augustus 2013 werd het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding omgevormd tot een Federaal Centrum voor de analyse voor analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel. Met ingang van 3 september 2015 werd de naam gewijzigd in Myria.

De rechtbank is bevoegd om over deze vordering te oordelen voor zover deze is gebaseerd op de bewezen verklaarde feiten. De vordering ten bedrage van 1,00 EUR provisioneel is tevens ontvankelijk.

Door de daden van de beklaagden werd de doelstelling van de burgerlijke partij misprezen en de realisatie ervan bemoeilijkt. Gelet op het tijdsverloop moet de

burgerlijke partij in staat worden geacht om haar schade definitief te begroten. De vordering wordt gegrond verklaard ten bedrage van een definitief bedrag van 1,00 EUR.

3.4 P.E.

De rechtbank is bevoegd om over deze vordering te oordelen voor zover deze is gebaseerd op de bewezen verklaarde feiten. De vordering is tevens ontvankelijk,

De burgerlijke partij is de zoon van burgerlijke partij P.I. en kwam op 6 december 2009 aan in België. Hij deed op 27 februari 2010 aangifte bij de politie en overhandigde een document waarop hij de verrichte prestaties had bijgehouden. Deze komen overeen met de verklaringen van de andere arbeiders. Beklaagde begroot het uurloon waarop hij recht had correct op het basisbarema voor lonen van ongeschoolde bouwvakarbeiders ten bedrage van 12,220 EUR per uur.

De burgerlijke partij moet na bijna 7 jaren in staat worden geacht om zijn schade definitief te begroten. Het provisioneel gevorderde bedrag van 4.000,00 EUR voor materiële schade wordt definitief toegekend. Aangenomen kan worden dat beklagde tevens morele schade heeft geleden. De rechtbank begroot deze ex aequo et bono op 750,00 EUR.

3.5 P.I.

De rechtbank is bevoegd om over deze vordering te oordelen voor zover deze is gebaseerd op de bewezen verklaarde feiten. De vordering is tevens ontvankelijk.

De burgerlijke partij is de vader van burgerlijke partij E.P. en kwam op 6 december 2009 aan in België. Hij deed op 27 februari 2010 aangifte bij de politie en overhandigde een document waarop hij de verrichte prestaties had bijgehouden. Deze komen overeen met de verklaringen van de andere arbeiders. Beklaagde begroot het uurloon waarop hij recht had correct op het basisbarema voor

lonen van ongeschoolde bouwvakarbeiders ten bedrage van 12,220 EUR per uur.

De burgerlijke partij moet na bijna 7 jaren in staat worden geacht om zijn schade definitief te begroten. Het provisioneel gevorderde bedrag van 4.000,00 EUR voor materiële schade wordt definitief toegekend. Aangenomen kan worden dat beklagde tevens morele schade heeft geleden. De rechtbank begroot deze ex aequo et bono op 750,00 EUR.

3.6 I.V.

De rechtbank is bevoegd om hierover te oordelen voor zover deze is gebaseerd op de bewezen verklaarde feiten. De vordering is tevens ontvankelijk.

De burgerlijke partij was op 10 februari 2010 naar België gekomen en heeft op 26 februari 2010 klacht neergelegd bij de Lokale Politie en overhandigde een document waarop hij de verrichte prestaties had bijgehouden. Deze komen overeen met de

verklaringen van de andere arbeiders. Hij had nog geen enkel loon ontvangen. Beklaagde begroot het uurloon waarop hij recht had correct op het basisbarema voor lonen van ongeschoolde bouwvakarbeiders ten bedrage van 12,220 EUR per uur.

De burgerlijke partij moet na bijna 7 jaren in staat worden geacht om zijn schade definitief te begroten. Het door de burgerlijke partij gevorderde provisionele bedrag van 2.199,60 EUR kan definitief worden toegekend uit hoofde van materiële schade. Aangenomen kan worden dat beklagde tevens morele schade heeft geleden. De rechtbank begroot deze ex aequo et bono op 500,00 EUR.

3.7 N.C.

Gelet op vrijspraak van beklagde voor tenlastelegging A.VI.a is de rechtbank onbevoegd om hierover te oordelen.

TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet: art. 130, 162, 162bis, 191, 194, 463. Van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken;

art. 4 v.t.Sv.

art. 1 wet 5 maart 1952, gew. Wet 26 juni 2000, 7 februari 2003 en 28 december 2011;
art. 91, 148 en 149 van K.B. 28 december 1950;

artikel 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 28 en 29 wet 1 augustus 1985, gew. Wet 24 december 1993, wet 22 april 2003 en K.B. 19 december 2003;

art. 58§1 K.B. 18 december 1986, gew. K. B. 19 december 2003;

art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

art. 2/2°, 38, 40, 42, 43, 44, 45, 65, 66, 79, 80, 193, 196, 197, 213, 214, 433 quinquies §§1.3° en 2, 433 septies 7° en 433 novies lid 1 van het Strafwetboek;

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van beklagden L.R., S.M., M. PALLETINDUSTRIE, G.S., I.L. en de burgerlijke partijen, bij verstek ten aanzien van beklagden G.K., G.M., C.N.,

Op strafgebied

Beklaagde L.R.

Spreekt beklagde **VRIJ** van de hem ten laste gelegde feiten A.VI, C.I t.e.m. VI.

Verklaart de feiten A.I, A.II, A.III, A.IV, A.V en D.I t.e.m. VI (behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging) bewezen.

Veroordeelt L.R. wegens de vermengde tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV, A.V en D.I t.e.m. VI (behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging) tot een

hoofdgevangenisstraf van 4 jaar en tot een geldboete van **30000,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **165000,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Rechtsdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring.

Spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43b1s van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van het bedrag van **12.396,69 EUR** (gestort op 7 mei 2013 op rekening van het COIV met nummer BE19 3101 8018 9512 met referentie TU.55.L6.001513/2010 en 018/2010 OR HERMANS Parket Turnhout BVBA JUROTRA — L.R.) en dit ter vervanging van het eerder in beslag genomen voertuig Porsche 911 Carrera 45 Coupe met chassisnummer WPOZZZ99Z6S5732667.

Beklaagde G.K.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A.I, A.II, A.III, A.IV, A.V en B bewezen.

Veroordeelt G.K. wegens de vermengde tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV, A.V en B tot een **hoofdgevangenisstraf van 4 jaar** en tot een geldboete van 30000,00 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **165000,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart dat de borgsom van 12.500,00 EUR, gestort ingevolge beschikking van de raadkamer van 6 april 2010 tot voorlopige invrijheidstelling, vervallen aan de Belgische Staat.

Beveelt de doorhaling van de valse stukken in kopie neergelegd onder OS 1600/14.

Rechtsdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring.

Spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van voertuig BMW 320 met nummerplaat B9583PK, gestald onder SV 86/2010.

Beklaagde G.M.

Verklaart het aan beklaagde ten laste gelegde feit A.V. bewezen.

Veroordeelt G.M. wegens het haar ten laste gelegde feit A.V. tot een **hoofdgevangenisstraf van 1 jaar** en tot een geldboete van **1000,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **5500,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Beklaagde C.N.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A.I, A.II en A.IV bewezen.

Veroordeelt C.N. wegens de vermengde feiten A.I, A.II en A.IV tot een hoofdgevangenisstraf van **2 jaar** en tot een geldboete van **2500,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **13750,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzetting en een maatregel van genadigheid van aard is om zijn verbetering te doen hopen;
Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van:

vijf jaar voor de gehele opgelegde hoofdgevangenisstraf
drie jaar voor een gedeelte van 2000,00 EURO, met opdecimen gebracht op 11000,00 EURO van de opgelegde geldboete

Beklaagde S.M.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V. bewezen.

Veroordeelt S.M. wegens de vermengde feiten A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V tot een **hoofdgevangenisstraf** van **18 maanden** en tot een geldboete van 16000,00 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **88000,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzetting en een maatregel van genadigheid van aard is om zijn verbetering te doen hopen;
Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van:

Vijf jaar voor de gehele opgelegde hoofdgevangenisstraf
Drie jaar voor een gedeelte van 15500,00 EURO, met opdecimen gebracht op 85250,00 EURO van de opgelegde geldboete

Beklaagde NV M. PALLETINDUSTRIE

Spreekt beklaagde vrij van het haar ten laste gelegde feit A.VI.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V bewezen.

Veroordeelt M. PALLETINDUSTRIE NV voor de vermengde feiten A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V tot een geldboete van **25000,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **137500,00 EUR**.

Beklaagde G.S.

Spreekt beklaagde vrij van de hem ten laste gelegde feiten C.I. tot en met C.VI.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten D.I, D.II, D.III, D.IV, DV, D.VI (behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging) bewezen.

Veroordeelt G.S. wegens de vermengde feiten D.I, D.II, D.III, D.IV, D.V, DVI (behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging) tot een geldboete van **500,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **2750,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Beklaagde I.L.

Spreekt beklaagde vrij aan van de hem ten laste gelegde feiten C.I tot en met C.VI.

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten D.I, D.II, D.III, D.IV, D.V, DVI (behoudens de verzwarende omstandigheid van vereniging) bewezen.

Veroordeelt I.I. wegens de vermengde feiten D.I, D.II,D.V, D.VI (behoudens verzwarende omstandigheid van vereniging) tot een geldboete van **500,00 EUR**, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **2750,00 EUR**; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verwijst beklaagden tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden **952,01 EURO** als volgt:

- L.R.: 1/4
- G.K. : 1/4
- G.M. : 1/24
- C.N : 1/12
- S.M. : 1/12
- NV M. : 5/24
- G.S. : 1/24
- I.L. : 1/24.

Verwijst beklaagden, ingevolge artikel 91,tweede lid, K.B. 28 december 1950, **IEDER** tot betaling van een vergoeding van **51,20 EURO**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de

occasionele redders, **IEDER** tot betaling van een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO** verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **TWEEHONDERD EURO**.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vorderingen ontvankelijk en als volgt gegrond, onder afwijzing van het anders en/of meer gevorderde.

VZW P.

Veroordeelt beklaagde L.R., G.K., C.N., S.M. en NV M. solidair aan VZW P. tot betaling van een bedrag van **EEN EURO (1,00 EUR)** te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklaagde L.R., G.K., C.N., S.M. en NV M. tot de rechtsplegingsvergoeding toekomen de aan de burgerlijke partij en begroot deze op 80,00 EUR.

MYRIA

Veroordeelt beklaagde L.R., G.K., C.N., S.M. en NV M. solidair tot betaling aan het Federaal Centrum voor de analyse voor analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel thans genaamd MYRIA van een bedrag van **EER EURO (1,00 EUR)**, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklaagde L.R., G.K., C.N., S.M. en NV M. tot de rechtsplegingsvergoeding toekomende aan de burgerlijke partij en begroot deze op 80,00 EUR.

P.E.

Veroordeelt beklaagde L.R., G.K., C.N., S.M. en NV M. solidair tot betaling aan de heer Emil PAVLOV van een bedrag van **VIERDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO (4.750,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 26 februari 2010 tot heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklaagde L.R., G.K., C.K., S.M. en NV M. tot de rechtsplegingsvergoeding toekomende aan de burgerlijke partij en begroot deze op 750,00 EUR.

P.I.

Veroordeelt beklaagde L.R., G.K., C.K., S.M. en NV M. solidair tot betaling aan de heer I.V. van een bedrag van **VIERDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO (4.750,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 26 februari 2010 tot heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklagde L.R., G.K., C.K., S.M. en NV M. tot de rechtsplegingsvergoeding toekomende aan de burgerlijke partij] en begroot deze op 750,00 EUR.

I.V.

Veroordeelt beklagde L.R., G.K., C.K., S.M. en NV M. solidair tot betaling aan de heer V.I van een bedrag van **TWEEDUIZEND ZESHONDERD NEGENENEGENTIG EURO ZESTIG CENT (2.699,60 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 26 februari 2010 tot heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklagde L.R., G.K., C.K., S.M. en NV M. tot de rechtsplegingsvergoeding toekomende aan de burgerlijke partij en begroot deze op 500,00 EUR.

C.N.

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering.

Houdt voor het overige de burgerlijke belangen aan overeenkomstig art. 4 V.T.Sv.

Dit vonnis werd gewezen door:

- W.V., rechter-voorzitter
- F.Van.S, rechter
- J. S., plaatsvervangend rechter

die aan alle zittingen en aan het beraad hebben deelgenomen.

Dit vonnis werd overeenkomstig artikel 782 bis 1ste lid van het Gerechtelijk Wetboek uitgesproken op de openbare zitting van kamer TC1 op woensdag 18 januari 2017 door mevrouw W.V. rechter-voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van C. D., griffier

En rechtsprekende over de vordering van het Openbaar Ministerie ertoe strekkende de onmiddellijke aanhouding van beklagden G.K. en G.M. te horen bevelen.

Aangezien beklagden werden veroordeeld tot een gevangenzetting van één jaar of meer en het te vrezen is dat zij, in vrijheid gelaten, zullen pogen zich te onttrekken aan de strafuitvoering gezien zwaarwichtigheid van de bewezen verklaarde feiten en zij geen gekende woon- of verblijfplaats hebben in het rijk.

Gezien de wet van 9 mei 1931 en 20 juli 1990.

Beklagden hieromtrent niet gehoord zijnde gezien hun verstek.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, vonnissende bij verstek,

BEVEELT de onmiddellijke aanhouding van beklaagden G.K. en G.M.